

Prvé čítanie: Iz 42, 1-4. 6-7
Žalm: Ž 29, 1-4. 9-10

Druhé čítanie: Sk 10, 34-38
Sv. Evanjelium: Mt 3, 13-17

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 7

Dovoľuje to ústava?

Musím sa priznať, že trošku sledujem politickú situáciu v USA. Ten boj medzi republikánmi a demokratmi. Nedávno tam prebehli voľby do snemovne reprezentantov a vládu svojou väčšinou v tejto snemovni prebrali republikáni. Dovoľím si odcitovať časť textu z internetu na www.sme.sk, ktorý ma zaujal: „Novozvolená americká Snemovňa reprezentantov, v ktorej majú po štyroch rokoch väčšinu republikáni, sa prvýkrát zišla v stredu, aby na druhý deň začala činnosť čítaním americkej ústavy. Viac ako 220 rokov starý dokument mal v plnej verzii zaznieť v Snemovni prvýkrát v histórii. Čítanie ústavy, ktorej výtlačok si

mali kongresmani podávať medzi sebou, malo trvať 90 minút. Tento nápad p r e s a d i l i republikáni, ktorí vyhrali novembrové voľby aj vďaka kritike, že vláda demokratov a prezidenta Baracka Obamu ide nad jej rámec.“

Je pravdou, že obdivujem americkú ústavu, resp. ich úctu a rešpekt k ústave, koľko kníh majú o nej popísaných, ako sa o nej učia a pod. Je to úžasné práve túto skutočnosť tam sledovať. Ale uvedomil som si inú vec. Aj my máme ústavu našej viery - je ňou Desatoro. (dokončenie na 2. strane)

Z kňazského zápisníka

„Betlehemske svetlo“

Ďe ešte je vianočné obdobie, tak spomeniem jeden zážitok s roznášaním betlehemskeho svetla. Stal sa už tu v Čemernom pred pár rokmi. Roznášalo sa ako vždy betlehemske svetlo na Štedrý deň, ale nikto veľmi nechcel ísť na Cintorínsku ul. k Rómom. A tak som si povedal, že pôjdem ja. Zobral som svetlo a

išiel pekne oblečený v kňazskom civile – v rímskej košeli s kolárikom v krku. Chodil som po tých bytovkách a ponúkal Rómom betlehemske svetlo. Natrafil som na jednu rodinu, ktorá chcela svetlo, ale nemala žiadnu sviečku. To, na čo prišli, tak na to nezabudnem do konca života: zobrali väčšie zemiak, zvrchu do neho urobili diery so širšími okrajmi, naliali tam stolového oleja a dali do neho časť látky namiesto knôtu. Ak si dobre pamätám, tak to aj horelo, aj keď už neviem ako dlho. Žeby som to vyskúšal? (Marek Kunder)

“Boh nehľadá odvážnych ľudí. Hľadá ľudí, ktorým by mohol dodať odvahu.” (Pavel Kosorin)

Táto naša „ústava“ je stará okolo 3250 rokov, pretože východ Izraelitov z Egypta, pri ktorom na púšti dostali na hore Sinaj Desatora, sa datuje do polovice 13. st. pred Kr. Čiže zhruba naša ústava je o 3000 rokov staršia ako americká. Koľko času venujeme uvažovaniu o našej ústave? O tom, čo nám to Boh vlastne dal, prečo nám to dal, aký to má zmysel a pod.? A nielen to. Ešte jedna veta z článku: „Okrem toho republikáni schválili, že pri každom návrhu zákona sa

bude musieť doložiť, ktorá časť ústavy tento zákon dovoľuje.“ Viete si predstaviť, žeby sme žili tak ako je to v tom článku, že odteraz sa pri každom skutku, ktorý pôjdeme konať, budeme pýtať samých seba, ktorá časť Desatora to dovoľuje? A ak nedovoľuje, tak ho nevykonáme? Bolo by úžasné, keby sa nám to darilo. Zmenili by sme samých seba a celý svet.

(Marek Kunder)

Obrázok použitý z: <http://jezuiti.sk/>

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

...A BETLEHEMCI KOLEDOVALI

Vianočnú atmosféru sviatkov v nedeľu dotvárali 25.12.2010 betlehemci. Naši chlapi pod vedením o. Mareka Kundera pripomenuli staré zvyky. K hlavným postavám patrili anjel nesúci betlehem, valasi Fedor a Stacho, bača a Kubo. V domoch vyrozprávali narodenie Ježiška, zarecitovali riekanky, zaspievali i vinšovali.

Jasličkár alebo betlehemec je v slovenskom zvykosloví mladý muž alebo dieťa, ktorí v čase Vianoc, chodievali s jasličkami najmä na slovenskom vidieku od domu do domu a svojim vystúpením pripomínali staré zvyky a obyčaje vzťahujúce sa na vianočné obdobie. Po jasličkovaní sa chodilo najmä na Štedrý deň, na Štefana a na sviatok Troch kráľov.

Rytmus spevných a pohybových zložiek sprevádzalo búchanie palicami o zem.

Všade, kde ich prijali odohrali a odspievali príbeh o anjelovi, ktorý zvestoval pastierom narodenie Spasiteľa a o daroch, ktoré mu k betlehenským jasličkám priniesli. ...ja Ti dám Ježišku takú klobásu, že sa ňou traja valasi opášu, ...ja ti dám červené jablčko ako z Panny Márie srdiečko, ... ja takého barana, že ho nezješ od večera do rána, ... a ja ti dám za vrece slivák, aby si nemyslel, že som všivák... Za odmenu dostávali niekedy betlehemci koláče a jedlo zo sviatočných stolov. Dnes sú to eurá.

Tu je niekoľko postrehov od našich betlehemcov, ako sa pripravovali, čo ich prekvapilo, ako ich privítali a vlastne ako prežili tento sviatočný deň:

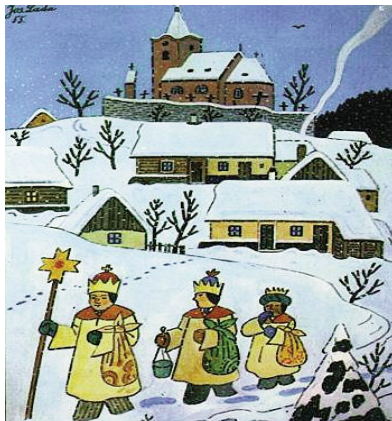
Vlado Demčák: „Chodiť koledovať sme začali od 12:30h. Zo začiatku veľmi pršalo, takže nás otec Marek ani nechcel pustiť, ale viete si predstaviť prvý sviatok vianočný bez koledníkov? Povedali sme mu, že do hodiny určite prestane pršať, aj prestalo a večer už aj krásne snežilo.“

Boli sme 4 skupinky po 5 chlapcov. Text nám napísala pani Demčáková z Trepskej ulice a skúšal nás o. Marek. Text sme mali po 3 rokoch nový. A učil sa nám dosť ťažko, lebo bol písaný v nárečí a niektorých slovám sme ani nerozumeli. Domov sme prešli veľmi veľa. Moja skupinka mala na starosti ulice Gorkého, Tolstého a Kvetnú. Prvá ulica je stále najhoršia, ale potom to už ide jedna radosť. Posledné koledné pásmo sme ukončili o 21 hodine. Preto si nás niektorí

ani nevypočuli, len dali peniažky na kostol a poslali nás ďalej, aby sme toho stihli viac. V niektorých rodinách sme sa fotili s maličkými deťmi a staršími ľuďmi sme sa bavili o tom, ako sa voláme, kde bývame. Ja osobne som betlehemec 3 alebo 4 rok a každý rok bolo výborne. Ten deň určite stojí za to.“

Radoslav Bača: „Text sa každý učil doma. Šaty nám pripravila p. Vardžiková. Boli sme piati a každý mal určitú úlohu, ktorú hral. O. Marek, nás dva dni pred naším vystupovaním vyskúšal, aby zistil, ako nám to ide, a aby sa stopol čas. Text bol trochu zložitejší kvôli tomu, že bol dlhší. Srandovné na tom bolo to, že sa hovorilo, že text bude kratší, aby sme stihali prejsť všetko, čo sme mali. Naša skupinka, ktorá mala na starosť Tolstého, Gorkého, Svätoplukovu, Sadovú a Kvetnú ulicu, tak sme skončili o pol jedenástej posledný dom. Aj keď o. Marek nám povedal, že chodiť môžeme iba do 22hod. Na začiatku sme mali zlý pocit, lebo ten text bol dosť taký

smiešny v niektorých úsekoch a ešte k tomu bol v nárečí a niektorým slovám sme nerozumeli. Ľudia nám ďakovali, že sme prišli a tam kde mali malé deti, tak sa tešili

aj deti, že aké krásne zvestovanie sme im prišli dať. Ľudia nás obdarovávali všetkým možným. Išlo však hlavne o to, že sa vyzbierali peniaze na výstavbu nového kostola. A tak dúfam, že aj na ďalší rok sa nájdú partie, ktoré pôjdu ako betlehemci.“
Jakub Demčák: „Naša skupinka mala začať o 13 hodine, ale bolo upršané

počasie, tak sme počkali pol hodinku, aby prestalo. Ale neprestalo, tak sme sa vybrali. K večeru dokonca snežilo. Boli sme 4 skupinky po 5 chlapcov. Pripravoval nás o. Marek, nové texty boli síce kratšie, ale o to ťažšie, že boli v nárečí. Stretli sme sa väčšinou s priaznivým priatím u ľudí, našli sa aj zamknuté bráničky a pustené psy. Najlepšie sa vystupovalo tam, kde boli menšie deti, alebo tam, kde bolo veľké obecenstvo. V rámci scény bola aj udalosť, keď mal jeden člen spadnúť na zem a táto časť mala veľký obdiv všade. On si to aj doma skúšal, čiže to vyzeralo ako profesionálny herecký výkon. Text sme aj prispôbovali publiku. Samozrejme, nezaobišlo sa to aj bez výpadkov textu.“

Chlapcom patrí poďakovanie, že nám sprostredkovali úžasnú novinu, ktorá sa stala v noci v Betleheme a počas toho dňa spolu na výstavbu nového kostola a pastoračného centra vyzbierali 1 423,80 € eur.

(Marianna Majzlíková)

Obrázok použitý z: <http://www.tyden.cz/>

ANJELI PRE ŽIVOT

Anjel múdrosti

Keď o človeku hovoríme, že je múdry, znie to trochu tajomne. Múdry človek je zasvätený do hlbokých tajomstiev. Neosľuže svojimi rozsiahlymi vedomosťami, ale svojím citom pre to, čo je podstatné. Má nadhľad. Nahliada do Božieho i ľudského tajomstva.

Slovo vedieť pochádza od slova vidieť. Múdry človek vidí pod povrch. Vidí to, čo je podstatné. Múdrosti sa dá naučiť, ale je to aj Boží dar. Rôzne filozofické smery a predstavitelia si pod pojmom múdrosť predstavujú niečo iné.

Múdrosť sa po latinsky povie sapientia. Toto slovo pochádza od slova sapere, čo značí chutiť, ochutnať. Múdri ľudia veľa ochutnali. Majú skúsenosti. Vedia, ako chutiť dobro, vedia to, čo je pre človeka užitočné. Vedia, ako chutiť zlo, to, čo človeka roztrpčuje a škodí mu. Múdry je ten, kto okúsil pád, ale aj vstávanie. Múdry je ten, ktorý vie, čo sa v človeku skrýva. Nič ľudské mu už nie je cudzie. Múdry je aj ten, kto objavil ľudské dno, a predsa nerezignoval.

Biblia vebí múdrosť v nádherných piesňach. „Počiatok múdrosti je bázeň pred

Pánom a poznať Najsvätejšieho je rozumnosť.“ /Prís 9,10/ Múdrost' vie o Bohu a jeho vznešenosti a posvätnosti. Vie rozlišovať medzi Bohom a človekom. Skláňa sa pred Božím tajomstvom a nechá sa ním zasiahnúť. Na kríži Ježiš odhalil najhlbší poznatok vo svojom živote, a to, že smrť sa premení na nový život, tma sa stane svetlom a opustenosť spoločenstvom s jeho Otcom.

Nezmúdrieme len čítaním. Boh nám posielal svojho ducha, aby sme získali múdrosť. Je to anjel, ktorý nás učí múdrosti. Nedáva nám však nič, čo by sme sa mali naučiť naspamäť, ani nechce rozširovať naše vedomosti. Anjel nás učí tým, že nám umožňuje vidieť. Že nám otvorí oči pre to, čo je podstatné a dovolí nám nahliadnuť tam, kde všetko spolu súvisí, kde všetko pramení zo samotného Boha.

Prajem vám, nech vás sprevádza anjel múdrosti, aby vám otváral oči, aby ste nezablúdili vo veciach, ktoré vidíte, ale aby ste spoznali, na čom vlastne záleží. Neochráni vás pred chybami, ale vychová vás pomocou omylov, aby vám sprostredkoval chuť toho, čo je naozaj dobré. Prajem vám anjela, pomocou ktorého sa stanete múdrejšími. Anjela, ktorý vám umožní otvoriť oči pre Božiu lásku. Tam, v Božej láske môžete vychutnávať život so všetkým, čo k nemu patrí. Tam zakúsíte to, čo je podstatné, a tam sa stanete naozaj múdrymi. (Dominika Čechová)

Zdroj: Grun, A.: Anjeli pre život

Predplatné za edíciu Viera do vrecka

Prosím všetkých, ktorí si predplatili edíciu Viera do vrecka, aby doniesli do sakristie alebo mne osobne 12 €, keďže už predplatné bolo za vás vyplatené. Ďakujem.

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Bl. Alexia Le Clerc, zakladateľka sestier Notre Dame

Sviatok: 9. január

Blahoslavená Alexia Le Clerc, rehoľným menom Mária Terézia od Ježiša, sa narodila 2. februára 1576 v Remiremonte vo Francúzsku. Alexia mala veľmi dobrých rodičov, ktorí ju viedli k Bohu. Keď mala šesťnásť rokov ochorela. V tom čase sa jej do rúk dostala kniha o Božom súde. Povrchné spovede, malá horlivosť, to všetko preniklo jej dušu. Rozhodla sa radikálne zmeniť svoj život. Zábavy a prepychové šaty vymenila za život v skromnosti, čistote a službe Bohu i ľuďom. Božia prozreteľnosť jej priviedla do cesty farára Petra Fouriera, ktorý sa stal jej duchovným vodcom. Alexia chcela žiť Bohu zasväteným životom, ale netúžila pritom vstúpiť do žiadnej z vtedy existujúcich reholí. V modlitbách o Božiu pomoc pri rozhodovaní je Boh vnukol myšlienku založiť dom pre dievčatá, kde sa budú učiť a kde budú konať všetko dobré. Po dohode s Petrom Fourierom na Vianoce v roku 1597 začala spolu so štyrmi družkami svoj apoštolát: bezplatné vyučovanie chudobných dievčat. V roku 1598 otvorili v Poussay prvú školu. Biskup z mesta Toul schválil prvé pravidlá, ktoré pre nich zostavil Peter Fourier. Tak vznikla rehoľná spoločnosť Notre Dame. Pracovali tak úspešne, že mnohé mestá žiadali, aby sa usadili aj u nich. V roku 1603 dostala rehoľa schválenie od pápežského legáta a v roku 1615 od pápeža Pavla V. Alexiu a Petra

Fouriera neminuli ani prekážky a nepríjemnosti, ktoré však odovzdali do Božích rúk. V ťažkých chvíľach Alexia povzbudzovala aj svoje spoločníčky, pretože bola presvedčená, že koná Božie dielo. Po časoch

neistoty a skúšok bol v novembri v roku 1617

konečne založený prvý oficiálny kláštor s

klauzúrou. Alexia Le Clerc spolu so

svojimi spoločníčkami začala noviciát a

prijala rehoľné meno Mária Terézia Ježišova.

V nasledujúcom roku zložila rehoľné sľuby. O rok neskôr ju zvolili za generálnu

predstavenú, ktorou bola až do roku 1621. Alexia sa vyznačovala svedomitosťou,

skromnosťou, láskou k chudobným a vytrvalosťou a časoch súzenia. Venovala sa

vyučovaniu v škole ale aj najchudobnejším z ulice. Vyhľadávala zámerne najhoršie

štvrte v meste, kde spávali chorí bezdomovci. Tým najbiednejším sa snažila

pomáhať ako sa len dalo. Umývala ich, nosila im jedlo, obväzovala im rany,

správala sa k nim ako milujúca matka. Alexia zomrela na vyčerpanosť 9. januára 1622 ako 46-ročná vo svojom kláštore v Nancy. Kvôli politickým nepokojom a

prudkým spoločenským zmenám vo Francúzsku bola za blahoslavenú vyhlásená až 325 rokov po svojej smrti, v roku 1947, pápežom Píom XII.

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Internet

Obrázok použitý z: <http://www.sestrynd.stranka.info/>

Priateľ

Kardinál Andrej Deskur bol nepochybne Jánovi Pavlovi II. jeden z najbližších ľudí. Bol od neho o tri roky mladší a v rokoch Druhého vatikánskeho koncilu jeho spovedníkom. Jeho život sa splietol nerozlučiteľným a tajomným spôsobom so životom pápeža. Na to, aby sme sa mohli o tajomstve, akým bol Ján Pavol II. dozvedieť viac, bol on hlavným a najvierohodnejším svedkom.

Dvere kardinálových dverí, kde býval, zdobil nápis: „Dom Márie“. Karol Wojtyła bol jeho častým hosťom. Steny zdobili pápežove fotografie z nespočetných ciest zo všetkých strán sveta a boli plné dojmov a jasu, ktorý z neho vyžaroval. André Frossard o šoku, ktorý spôsobila Wojtyłova voľba na Petrov stolec povedal: „Dozvedeli sme sa, že prišiel z Poľska. Ale ja som mal skôr pocit, že zanechal svoje siete na brehu jazera a prišiel priamo z Galiley, krok po kroku za apoštolom Petrom.

Kardinál Deskur je na invalidom vozíku, tvár má poznamenanú hrdinsky prežívaným utrpením a silno žiariace oči prezrádzajú dôveru k Božej Matke, o ktorú sa spolu s Karolom „bili“ ako stredovekí rytieri. To je jeho Kráľovná, ktorá ho raz stretne v raji.

„On žil a modlil sa.“ – tak povedal o priateľovi. „Keď sme sa ešte ako seminaristi boli v kostole modliť, každý z nás, skôr či

neskôr ostal nesústredený, no nie on. Zdalo sa, že prebýva vo svete Boha. Pápež sa modlil šesť hodín denne. Modlitba ho často privádzala do rozmeru tajomstva. Hovoril: „Každé ráno kontemplujem tajomstvo a počas dňa ho rozvíjam.“

V jeseni 1940 fyzická práca v kameňolome pomáhala mladým ľuďom vyhnúť sa deportácii. Tajné štúdiá a tajné divadelné predstavenia boli už samy osebe nebezpečnou úlohou, ale Karol riskoval život každý deň, keď vyvádzal z get v okolitých mestečkách židovské rodiny, ukrýval ich a pomáhal im získať novú totožnosť. Mnohých z nich tak zachránil pred smrťou.

Ráno, pred začiatkom práce a po odchode z nej, sa zdržiaval v kláštornej kaplnke, kde ešte pred pár mesiacmi žila sestra Faustína Kowalska. Kláštor sa nachádzal kilometer od Solvay, kde pracoval. Cirkev v Poľsku bola veľmi šikanovaná nacistami aj komunistami. Pápež hovoril o „dramatickej apokalypse nášho storočia“, aby zviditeľnil, že jeho kňazstvo sa už pri svojom zrode vpísalo do veľkej obete mnohých mužov a žien jeho generácie.

Priateľstvo a úcta medzi kardinálom a Karolom sa prehĺbili vďaka láske, ktorú obaja živili k Božej Matke. Obaja sa jej zasvätili prostredníctvom formulky pochádzajúcej od sv. Ludovíta Máriu Grinion z Montfortu: „Totus Tuus ego sume t omnia mea Tua sunt. Accipio Te in mea omnia. Praebe mihi cor Tuum Maria.“ „Som celý tvoj a všetko, čo mám patrí tebe, Teba prijímam vo všetkom čo je moje. Daj mi svoje srdce, Mária.“ Toto odovzdanie bolo také dôležité, že začiatok tejto modlitby sa stal mottom Karolovej biskupskej služby: „Totus Tuus“.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Socci, A.: Tajomstvá Jána Pavla II.

Farské oznamy

V ČASE OD 10.01.2011 DO 16.01.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratať kostol. Na budúci týždeň prosíme **rod. Sotákovu, Zolovčíkovu – Ružová ul. a rod. Bodorovu – Jarkova ul.** Upratuje sa klasicky v sobotu ráno o **8⁰⁰**.

Brigády pri stavbe nového kostola - od pondelka opäť obnovujeme brigády pri našom novom kostole. Prosíme tie ulice, ktoré boli preložené, t.j. **Železničnú, Ružovú, Puškinovu a Kukučínovu**, ktoré má na starosti p. **Ján Jenčo**.

Modlitba sv. ruženca pred sv. omšou - v týždni od **16.01.** do **22.01.** vedie modlitby horliteľka p. **Mária Vasiľová – Železničná ul.**

Detský spevácky zbor - pozývam všetkých členov detského speváckeho zboru opäť po vianočných prázdninách na nácvik, ktorý bude klasicky v pondelok o **16¹⁵** na fare.

FER: Všetkých členov farskej ekonomickej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v **pondelok** večer po sv. omši o **19⁰⁰** na fare.

FPR: Všetkých členov farskej pastoračnej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude vo **štvrtok** po sv. omši o **19⁰⁰** na fare.

Stretko birmovancov - na budúcu sobotu už bude stretnutie birmovancov klasicky o **11⁰⁰** v kostole. Pozývam všetkých.

Výročná finančná správa a štatistika - výročná finančná správa za rok 2010 ako aj štatistika krstov, sobášov a pohrebov za rok 2010 bude na budúcu nedeľu vo farských oznamoch.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa

8:00 – rod. P. Bindasa;

10:00 – rod. Š. Fenika;

18:30 – rod. Vardžíkova.

Kontakty

V prípade akejkol'vek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 10.01.2011 DO 16.01.2011

PONDELOK 10.01.2011	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K+T)
UTOROK 11.01.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (K)
STREDA 12.01.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (K) Poklona Sv. Oltárnej: 7 ¹⁵ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK 13.01.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
PIATOK 14.01.2011	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) Sv. omša: 18 ⁰⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA 15.01.2011	Sv. omša: 18 ⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 16.01.2011 2. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (T)

SPOMÍNANIE

Dňa 9.1.2011 si pripomenieme 1. výročie od smrti našej drahej mamičky **Júlie Repčínovej**, ktorá nás opustila vo veku 75 rokov. S láskou si na ňu spomínajú dcéry Daniela a Alena s rodinou, súrodenci a ostatná blízka rodina. Celý život nám bola oporou a vždy ostane v našich srdciach. Pri výročnej svätej omši jej budeme vyprosovať pokoj a veľa Božskej milosti. Smútiaca rodina

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.